

Konya BAM 6. HD E.2025/1468 K.2025/1314 (27.10.2025)

Karar metni, resmî kaynakta yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C. KONYA BAM 6. HUKUK DAİRESİ Esas-Karar No: ... - ...

T.C.

KONYA

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

6. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO : ...

KARAR NO : ...

T Ü R K M İ L L E T İ A D İ N A

İ S T İ N A F K A R A R I

BAŞKAN : (..)

ÜYE : (..)

ÜYE : (..)

KATİP : (..)

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Konya ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 21/05/2025

NUMARASI : ... Esas ... Karar

İSTİNAF EDEN DAVACI:

VEKİLİ : Av.....

DAVALILAR : 1-

: 2-

: 3-

VEKİLİ : A.....

DAVA : Şirket Ortağı Olunmadığının Tespiti ve Alacak

İSTİNAF KARARININ

KARAR TARİHİ : 27/10/2025

YAZIM TARİHİ : 30/10/2025

Davacı tarafından davalılar aleyhine Konya Asliye Ticaret Mahkemesi'nin ... Esas sayılı dosyası ile açılan şirket ortağı olunmadığının tespiti ve alacak davasında 21/05/2025 tarihinde tesis edilen karara karşı, davacının istinaf kanun yoluna başvurması üzerine, üye hakimin görüşleri alındıktan sonra dosya incelendiğinde;

DAVA: Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; iş bu dava konusuna ilişkin daha önce dava açıldığını, mahkememiz ... Esas ... Karar sayılı dava dosyası ile 30/09/2019 tarihinde davanın kabulüne karar verildiğini, Konya BAM...Hukuk Dairesinin 28/09/2022 tarih ... Esas ... Karar sayılı ilamı ile mahkemece verilen kararın kaldırılmasına karar verildiğini, iş bu kararın temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 12/06/2023 tarih ... Esas ... Karar

sayılı kararı ile de BAM kararının onaylandığını, ancak yasal düzenlemenin iptali için Anayasa Mahkemesine yapılan başvurular neticesinde Anayasa Mahkemesinin söz konusu yasal düzenlemeyi iptal ettiğini, daha önce açmış oldukları dava dilekçesinde belirtildiği gibi, müvekkili davacı tarafın yüksek faiz getireceği ve istendiği an geri ödeneceği garantisi ile davalı tarafa 99.900 DM karşılığı olan 51.078,10 Euro miktarında para verdiğini, müvekkili davacı tarafa yatırdığı para karşılığı belge verildiğini, bu parasının müvekkiline iadesinin gerektiğini ancak müvekkili davacı tarafın verdiği paraları geri istemesine rağmen davalı tarafça müvekkili davacı tarafın parasının iade edilmediğini, davalı tarafın Bankacılık Kanunu'na aykırı şekilde mevduat topladığını, SPK'ya aykırı olarak aracılık faaliyetinde bulunup hisse senetlerini halka arz ettiğini, davalı şirket veya şirketlerin yöneticilerinin vs. cürüm işlemek amacıyla çete oluşturmak vs. suçlarından değişik ceza dava dosyalarında yargılandıklarını, birçok devlet kuruluşunca davalı tarafın denetlendiğini ve denetlemelere ilişkin birçok rapor düzenlendiğini, davalı şirket veya şirketlerin ticari defterlerinin de usulüne uygun tutulmadığından bahisle diğer davalı gerçek kişiler, ve 'nun da şirket veya şirketlerin yöneticilerinden olması nedeniyle müvekkili davacı tarafı zarara uğrattıklarından ve müvekkili davacı tarafa karşı sorumlu olduklarından da bahisle müvekkili davacı taraf ile davalı taraf arasında geçerli bir ortaklık ilişkisi bulunmadığının tespitine, davalı tarafa verilen para nedeniyle fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere şimdilik aynen ödenmesi kayıt ve şartıyla 100 EURO'nun davalı tarafa verildiği tarih olan 06/06/1999 tarihinden itibaren işleyecek ticari faiziyle birlikte davalılardan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

CEVAP: Davalılar vekili cevap dilekçesinde özetle; davacının dava dilekçesinde ekli tahsilat makbuzunun müvekkili şirket yetkililerince imzalanmış bir belge olmadığını bu nedenle delil olarak kabul edilemeyeceğini, davacının taleplerinin zamanaşımına uğramış olduğunu, bu nedenle öncelikle davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmesi gerektiğini, yine davacının talebine ilişkin daha önce mahkememiz dosyasından verilmiş bir karar olup verilen bu kararın istinaf ve yargıtay denetiminden geçerek onaylandığını, kesin hüküm nedeniyle de davanın usulden reddine karar verilmesi gerektiğini, davacı tarafın müvekkili şirkete 51.078,10 Euro ödemediğini, davacı tarafın şirket ortağı olduğuna dair elinde halen varsa hamiline hisse senetlerini üçüncü şahıslara devretme hakkının olduğunu, davacı tarafın müvekkili şirkete veya şirketlere her an geri alabileceği garantisi ile para verdiğine ilişkin iddianın gerçek olmadığını, bu iddianın bağlayıcı yazılı belge ile ispat edilmesi gerektiğini, müvekkili şirket veya şirketlerin davacı taraftan para almadığını, davacı tarafın dayandığı belge veya belgelerdeki imzaların müvekkili şirketle veya şirketlerle hiç bir ilgisinin olmadığını, belge veya belgelerdeki imza veya imzaların müvekkili şirket veya şirketlerin yetkililerine ait olmadığını, belge veya belgelerin içeriğini kabul etmediklerini, bu belge veya belgelerde dahi şirket hisse senedi alındığının yazılı olduğunu, bu belge veya belgelerin delil değerinin olmadığını, sunulan delillere göre davacı tarafın şirket paylarını üçüncü kişilerden edindiğini, davacı tarafın iyi niyet kurallarına aykırı davranarak işbu davayı açtığını, davacı tarafın iddialarını yazılı delille ispat etmesi gerektiğini, kaldı ki müvekkili şirketten veya şirketlerden döviz olarak para istenemeyeceği gibi faiz de istenemeyeceğini, davacı tarafın tüm iddia ve taleplerinin hak düşürücü süre ve zamanaşımına uğradığından bahisle davanın öncelikle kesin hüküm nedeniyle usulden reddine, davanın hak düşürücü süre veya zamanaşımı yönlerinden bunlar olmadığına esastan reddine karar verilmesini talep etmiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ ÖZETİ: İlk derece mahkemesince; "....Tarafları ve hukuki sebebi birebir aynı olan Mahkememiz 30/09/2019 tarih, ... Esas ve ... Karar sayılı kararının kanun yolu incelemesinden geçerek kesinleştiği, Anayasa Mahkemesinin 7194 sayılı yasanın 41. Maddesiyle 3332 sayılı yasaya eklenen geçici 4. maddesine ilişkin iptal kararlarının davacı için yeni bir hak bahşedici nitelikte olmadığı, zira önceki mahkeme

kararının dayanağı olan kanun maddesinin soyut norm denetimi sonucunda Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesi, kesinleşen davaların yeniden ele alınmasına veya yargılamanın iadesi sebebi sayılmasına yol açamaz. Aksi halin kabulü hukuki güvenlik ilkesine ve Anayasamızın yukarıda belirtilen iptal kararlarının geriye yürümeyeceğine ilişkin amir hükmüne aykırılık teşkil eder. Bu haliyle kesin hüküm dava şartı eksikliği sebebiyle davanın usulden reddinin gerektiği...." gerekçesiyle davanın kesin hüküm dava şartı eksikliği nedeniyle HMK'nun 115.maddesi gereğince usulden reddine karar verilmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ: Davacı vekili istinaf dilekçesinde özetle; davaya konu uyuşmazlığın, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen hüküm nedeniyle doğrudan etkilendiğini, davanın esasına girilerek yeniden yargılama yapılması ve davanın kabulüne karar verilmesi gerektiğini, davalılara karşı açılan önceki davada; 07/12/2019 tarihinde çıkarılan 7194 sayılı kanun ile müvekkilin alacağını almasına engel olacak kanun çıkarıldığını, bütün temel hak ve özgürlükleri ayaklar altına alarak çıkarılan kanun ile o dönemde davalı şirkete açılmış bütün davaların haksız bir şekilde sona erdirildiğini, söz konusu kanunun hukuksuz olduğu, anayasaya aykırı bulunduğu Anayasa Mahkemesinin iptal kararı ile sabit hale geldiğini, bu sebeple müvekkilin haklı davasının kabulü gerektiğini, davalı yanın haksız iddialarına itibar edilmemesi gerektiğini, ilk derece mahkemesince verilen kararın hukuka aykırı olduğunu beyanla kararın kaldırılmasını, yeniden yargılama yapılmak üzere dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesine karar verilmesini talep etmiştir.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

Dava; şirket ortağı olunmadığının tespiti ile verilen paraların istirdadı istemine ilişkindir.

İstinaf incelemesi HMK 355. madde gereğince istinaf dilekçesinde ileri sürülen sebeplerle ve resen kamu düzenine aykırılık yönünden sınırlı olarak yapılmıştır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 20/02/2020 tarih 2017/1-1264 Esas 2020/192 Karar sayılı ilamında "...12. Bilindiği üzere, dava konusu uyuşmazlığın daha önce bir kesin hüküm ile çözümlenmemiş olması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 114/1-i maddesi uyarınca dava şartıdır.

13. Dava şartları, mahkemenin davanın esası hakkında yargılama yapabilmesi için varlığı ya da yokluğu gerekli olan unsurlardır. Belirtmek gerekir ki, dava şartları davanın açılabilmesi için değil, mahkemenin davanın esası hakkında inceleme yapabilmesi için aranan ve kamu düzeni ile ilgili olan zorunlu koşullardır.

14. Mahkeme, dava şartlarının mevcut olup olmadığını, davanın her aşamasında kendiliğinden araştırır. Taraflar da dava şartı noksanlığını her zaman ileri sürebilirler. Mahkeme, dava şartı noksanlığını tespit ederse davanın usulden reddine karar verir. Ancak, dava şartı noksanlığının giderilmesi mümkün ise bunun tamamlanması için kesin süre verir. Bu süre içinde dava şartı noksanlığı giderilmemişse davayı dava şartı yokluğu sebebiyle usulden reddeder (HMK. M.115/1-2).

15. Kesin hüküm ise bir hukuki uyuşmazlığı kesin olarak çözen son karardır.

16. Kesin hüküm, hem bireyler hem de devlet için hukuki durumda bir kararlılık ortaya koyar. Bununla hukuki güvenlik ve yargı erkine güven sağlandığından kesin hüküm kamu yararı ile doğrudan ilgilidir. Kesin hükümle, çelişik kararların ortaya çıkması engellenerek toplum hayatı için zorunlu olan hukuki istikrar sağlanır.

17. Kesin hüküm şekli ya da maddi anlamda olabilir. Şekli anlamda kesinlik, bir karara karşı belli bir aşamadan sonra kanun yollarına başvurulamamasını, diğer bir anlatımla kanun yolunun bulunmaması veya var olan kanun yollarının tükenmesini ifade eder. Maddi anlamda kesinlik ise bir hukuki uyuşmazlığın artık bütün bir gelecek için çözümlenerek son

bulmasını, hükmün kesinleşmesinden sonra o davanın tekrar açılmamasını ifade eder.

18. Maddi anlamda kesin hükmün koşulları HMK'nın 303. maddesinde düzenlenmiştir. HMK'nın 303/1. maddesine göre bir davaya ait şeklî anlamda kesinleşmiş olan hükmün, diğer bir davada maddi anlamda kesin hüküm oluşturabilmesi için her iki davanın taraflarının, dava sebeplerinin ve ilk davanın hüküm fıkrası ile ikinci davaya ait talep sonucunun aynı olması gerekir.

19. Görüleceği üzere, maddi anlamda kesin hükmün ilk koşulu her iki davanın taraflarının aynı olmasıdır. Kesin hüküm, tarafların küllî halefleri hakkında da geçerlidir (HMK. m.303/3).

20. İkinci koşul olan dava sebebinden amaç ise hukuki sebepler değil, davanın dayanağı olan olay ve olgulardır. Yani davacının talep sonucunu dayandırdığı vakılardır. Kesin hüküm haline gelen bir uyumsuzlukta aynı vakılara dayanılarak ikinci kez dava açılmaz.

21. Maddi anlamda kesin hükmün söz konusu olabilmesi için gerekli olan üçüncü koşul ise dava konusunun aynı olmasıdır. İlk kararın hüküm fıkrası ile ikinci davanın talep sonucu aynı ise; diğer bir anlatımla ikinci davadaki talep sonucu ilk davada kesinleşen hüküm fıkrasını etkileyecek ve ortadan kaldıracak nitelikte ise dava konusu aynı sayılır...." hususunun belirtildiği, davacı tarafından davalılar aleyhine KonyaAsliye Ticaret Mahkemesi'nin ... Esas sayılı dosyasında ortak olmadığına tespiti ile yatırdığı paranın davalıdan tahsilini talep ettiği, ilk derece mahkemesince 30.09.2019 tarihinde davanın kabulüne karar verildiği, bu karara karşı yapılan istinaf başvurusu üzerine dairemizin 28/09/2022 tarih ... Esas ... Karar sayılı ilamı ile 7194 sayılı yasanın 41.maddesi gereğince davanın esası hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verildiği, bu karara karşı yapılan temyiz başvurusunun Yargıtay 11.Hukuk Dairesi'nin 12/06/2023 tarih ... Esas ... Karar sayılı ilamı ile reddine karar verilerek kararın onandığı ve kararın kesinleştiği, bu nedenle ilk derece mahkemesi kararının usul ve yasaya uygun olduğu anlaşıldığından davacının istinaf başvuru talebinin HMK'nın 353/1.b.1 maddesi gereğince esastan reddine ilişkin aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1- Davacının istinaf başvuru talebinin ESASTAN REDDİNE,

2- Alınan harç yeterli olduğundan harç ile ilgili hüküm kurulmasına yer olmadığına,

3- İstinaf incelemesi duruşmalı yapılmadığından ücret-i vekalet ile ilgili hüküm kurulmasına yer olmadığına,

4- İstinafa başvuran davacı tarafından yapılan istinaf yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına,

5- Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 359/4.maddesi gereğince kararın dairemiz tarafından tebliğe çıkarılmasına,

6- Dava dosyasının temyiz edilmeden kesinleşmesi halinde ilk derece mahkemesine gönderilmesine,

Dair, dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda verilen kararın HMK'nın 361/1 maddesi gereğince; taraflara tebliğinden itibaren iki hafta içerisinde dairemize, temyiz edenin bulunduğu yer Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesi'ne veya ilk derece mahkemesine verilecek dilekçe ile temyiz kanun yoluna başvurma talebinde bulunulabileceğine 27/10/2025 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan ...

e-imzalıdır

Üye ...

e-imzalıdır

Üye ...

e-imzalıdır

Katip ...

e-imzalıdır

.....